

॥ ९ ॥ १० ॥ यदृच्छयादेवान् ॥ ११ ॥ १२ ॥ विभ्रमंयूतानर्थेप्यर्थाद्वि ॥ १३ ॥ १४ ॥ औपयिकयोग्यं ॥ १५ ॥ मेढीभूतःखलदामस्तंभीभूतः प्रपहेअनुपहे ॥ १६ ॥ १७ ॥ व्यावृत्यअभिमुखी भूयेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ विकांतयोधिनःविकांताश्चयुद्धशीलाश्च वज्रसंहननाःवज्रकायाःअतएवदृढाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रद्रवतांगच्छतां ॥ २३ ॥ समरेजेतुमितिपाठेक्षमइत्यध्याहारः ॥ २४ ॥

सुखेनागमनं कच्चित् भगवन्कुरुजांगलान् ॥ कच्चिकुरुशालिनोवीराभ्रातरः पंचपांडवाः ॥ १ ॥ समयेस्थ्यातुमिच्छंतिकच्चिच्चभरतर्षभाः ॥ कच्चिकुरुणांसौभ्रात्र मव्युच्छिन्नं भविष्यति ॥ १० ॥ मैत्रेय उवाच तीर्थयात्रामनुक्रामन्प्राप्तोस्मि कुरुजांगलान् ॥ यदृच्छया धर्मराजं दृष्ट्वा न्काम्यकेवने ॥ ११ ॥ तंजटाजि न संवीतं तपोवनं निवासिनं ॥ समाजग्मुर्महात्मानं द्रष्टुं मुनिगणाः प्रभो ॥ १२ ॥ तत्राश्रौषं महाराजपुत्राणां तव विभ्रमं ॥ अनयं द्यूतरूपेण महाभयमुपस्थितं ॥ १३ ॥ ततो हंत्वामनुप्राप्तः कौरवाणामवेक्षया ॥ सदा त्वभ्यधिकः स्नेहः प्रीतिश्च त्वयि मे प्रभो ॥ १४ ॥ नैतदौपयिकं राजंस्त्वयि भीष्मे च जीवति ॥ यदन्योन्येन ते पुत्राविरोध्यं ते कथंचन ॥ १५ ॥ मेढीभूतः स्वयं राजन्निग्रहे प्रग्रहे भवान् ॥ किमर्थमनयं घोरमुत्पद्यंतमुपेक्षसे ॥ १६ ॥ दस्यूनामिव यदृत्तं सभायां कुरुनंदन ॥ तेन न भ्राजसे राजंस्तापसानां समागमे ॥ १७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो व्यावृत्य राजानं दुर्योधनममर्षणं ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचामैत्रेयो भगवानृषिः ॥ १८ ॥ मैत्रेय उवाच दुर्योधनमहाबाहो निवोध वदतांवर ॥ वचनं मे महाभाग ब्रुवतो यद्विदितं तव ॥ १९ ॥ माद्रुहः पांडवानराजन्कुरुष्वप्रियमात्मनः ॥ पांडवानां कुरुणां च लोकस्य च न र्षभ ॥ २० ॥ ते हि सर्वे नरव्याघ्राः शूराविक्रान्तयोधिनः ॥ सर्वे नागायुतप्राणा वज्रसंहनना दृढाः ॥ २१ ॥ सत्यव्रतधराः सर्वे सर्वेषु रुषमानिनः ॥ हंतारो देवशत्रूणां रक्षसां कामरूपिणां ॥ २२ ॥ हिडिंबवकमुख्यानां किमरीरस्य च रक्षसः ॥ इतः प्रद्रवतां रात्रौ यः स तेषां महात्मनां ॥ २३ ॥ आवृत्य मार्गं रौद्रात्मा तस्थौ गिरि रिव अचलः ॥ तं भीमः समरश्लाघी बलेन बलिनं वरः ॥ २४ ॥ जघान पशुमारिण व्याघ्रः क्षुद्रमृगं यथा ॥ पश्य दिग्विजये राजन् यथा भीमेन पातितः ॥ २५ ॥ जरासंधो मे हस्वा सो नागायुतबलौ युधि ॥ संबंधी वासुदेवश्च श्यालाः सर्वे च पार्षताः ॥ २६ ॥ कस्तानयुधि समासीत जरा मरणवान्नरः ॥ तस्य ते शम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ॥ २७ ॥ कुरु मे वचनं राजन् मामन्युवशमन्वगाः ॥ वैशंपायन उवाच एवंतु ब्रुवतस्तस्य मैत्रेयस्य विशांपते ॥ २८ ॥ ऊरुंगज कराकारं करणाभिजघान सः ॥ दुर्योधनः स्मितं कृत्वा चरणेनोद्धिखन्महीं ॥ २९ ॥ ना किंचिदुक्त्वा दुर्मधास्तस्थौ किंचिदवाङ्मुखः ॥ तमशुश्रूषमाणं तु विलिखं तं वसुंधरां ॥ ३० ॥

पशुमारेण पशुमारणप्रकारेण ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ मन्युवशं क्रोधवशं मेति निषेधार्थो निपातः ननु माङ् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥